

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nyírák Gergely ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Varga István ügyvéd (fél címe) által képviselt - a **fél neve** útján eljáró - I.rendű alperes neve I. rendű, dr. Szabó Dénes ügyvéd (fél címe) által képviselt II.rendű alperes neve (**II.rendű alperes címe**) II. rendű, dr. Varga István ügyvéd (fél címe) által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, a jogi képviselő nélkül eljáró IV.rendű alperes neve (IV. rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 11. napján kelt 22.P.20.694/2017/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt, valamint az I. és a III. rendű alperesek részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az I. rendű alperest megillető perköltséget 400.000 (Négyszázezer) forint plusz áfa összegre, a III. rendű alperest megillető perköltséget 300.000 (Háromszázezer) forint plusz áfa összegre felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg együttesen az I. és a III. rendű alpereseknek 200.000 (Kettőszázezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A felperest 30.600 (Harmincezer-hatszáz) forint, a III. rendű alperest 136.000 (Százharminchatezer) forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezi - felhívásra - az állam javára, míg a fennmaradó 128.000 (Százhuszonnyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes mint eladó a Nemzeti Földalapba tartozó ... szántó művelési ágú ... helyrajzi számú ingatlan eladása tárgyában 2016. március 1-jén adásvételi szerződést kötött a II. rendű alperessel mint vevővel; a vételárát 11.600.000 forintban határozták meg. Az adásvételi szerződést 2016. március 11-én kifüggesztették az ... Önkormányzati Hivatal hirdetőtáblájára azzal, hogy az elővásárlásra jogosultak 2016. május 10-éig jelenthetnek be elfogadó nyilatkozatot. A felperes 2016. május 10-én nyújtotta be elfogadó nyilatkozatát, melyben a II. rendű alperest megelőző elővásárlási jogosultságra hivatkozott. Az I. rendű alperes 2016. október 4-én e-mailben tájékoztatta a felperest,

hogy az elfogadó nyilatkozatban előadottakkal nem tudta megelőzni a szerződés szerinti vevőt. A felperes 2016. október 21-én az eljárásra illetékes földhivatalhoz fordult, és a bejegyzési kérelem elutasítását kérte. A földhivatal 2016. november 4-én meghozott határozatával bejegyezte a II. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba, erről a határozat megküldésével tájékoztatta a felperest, aki azt november 10-én vette át. Az ingatlanra 11.600.000 ezer forint erejéig 2017. április 3-ai hatállyal jelzálogjogot, annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba a IV. rendű alperes javára.

Az I. rendű alperes mint eladó, a Nemzeti Földalapba tartozó ... szántó művelési ágú 056/4 helyrajzi számú ingatlan eladása tárgyában 2016. március 10-én adásvételi szerződést kötött a III. rendű alperessel mint vevővel; a vételárat 23.050.000 forintban határozták meg. Az adásvételi szerződést 2016. március 18-án kifüggesztették az ... Önkormányzati Hivatal hirdetőtáblájára azzal, hogy az elővásárlásra jogosultak 2016. május 16-áig jelenthetnek be elfogadó nyilatkozatot. A felperes 2016. május 13-án nyújtotta be elfogadó nyilatkozatát, melyben a III. rendű alperest megelőző elővásárlási jogosultságra hivatkozott. Az I. rendű alperes 2016. október 4-én e-mailben tájékoztatta a felperest, hogy az elfogadó nyilatkozatban előadottakkal nem tudta megelőzni a szerződés szerinti vevőt. A felperes 2016. október 21-én az eljárásra illetékes földhivatalhoz fordult, és a bejegyzési kérelem elutasítását kérte. A földhivatal 2017. január 23-án meghozott határozatával bejegyezte a III. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba, erről a határozat megküldésével tájékoztatta a felperest, aki a határozatot január 26-án vette át. Az ingatlanra 23.050.000 forint erejéig jelzálogjogot a jelzálog jog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba a IV. rendű alperes javára.

A felperes módosított keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:223. § (1) bekezdése alapján kérte annak megállapítását: az I-III. rendű alperesek által kötött adásvételi szerződések vele szemben hatálytalanok; az adásvételi szerződés - mindkét ingatlan eladása tárgyában - közte mint vevő és az I. rendű alperes mint eladó között jött létre. Kérte a földhivatal megkeresését tulajdonjoga bejegyzése iránt, vállalva, hogy a szerződésben megjelölt vételárat megfizeti az eladó részére. A vételár megfizetése érdekében kérte annak megállapítását is, hogy a II-III. rendű alperesek mint adósok és a IV. rendű alperes mint hitelező között létrejött hitelszerződésbe adósként ő jogosult belépni.

Előadta, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (Földforgalmi tv.) 18. §-a értelmében az elővásárlásra jogosultak sorrendjében megelőzi a II-III. rendű alpereseket, ezért vele kellett volna adásvételi szerződést kötnie az I. rendű alperesnek. A földhivatalhoz benyújtott 2016. október 21-ei kérelmével a törvény által megszabott 30 napos határidőn belül érvényesítette az elővásárlási joga megsértéséből eredő igényét, majd a földhivatal értesítését követően haladéktalanul bírósághoz fordult.

Az I. és III. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontjuk szerint a felperes elmulasztotta az igényei érvényesítésére megszabott 30 napos szubjektív határidőt. A felperes előtt 2016. október 4-én nyilvánvalóvá vált, hogy nem érvényesítheti elővásárlási jogát; a 30 napos határidőt ettől az időponttól kell számítani, a felperes azonban több hónapos késedelemmel nyújtotta be a keresetlevelet. Vitatták, hogy a felperest megillető elővásárlási jog megelőzné a III. rendű alperes elővásárlási jogát, és kétségbe vonták a felperes teljesítőképességét.

A II. rendű alperes ellenkérelme ugyancsak a kereset elutasítására irányult, csatlakozott az I. rendű alperes ellenkérelméhez.

A IV. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 190.500 forint, a II. rendű alperesnek 20.000 forint, a III. rendű alperesnek 127.000 forint perköltséget.

Döntésének jogi indokolása szerint elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes határidőben érvényesítette-e a szerződés hatálytalanságából eredő igényét. Kifejtette miszerint a földhivatalhoz benyújtott 2016. október 21-ei kérelem tartalmánál fogva azt tükrözi: a felperes ekkor már tisztában volt azzal, hogy az I. rendű alperes nem vele kötött szerződést; emellett a kifüggesztés alapján azt is tudta, hogy a II-III. rendű alperesek mire alapozták az elővásárlási jogukat. Amennyiben ezen információk birtokában úgy vélte, hogy elővásárlási jogát az I-III. rendű alperesek megsértették, úgy ettől az időponttól számított harminc napon belül érvényesíthette volna az elővásárlási joga megsértéséből adódó igényét [Ptk. 6:223. § (2) bekezdés]. A felperes azonban e határidő eltelte után, 2017. február 13-án terjesztette elő a keresetlevelet, így az igényérvényesítésre nyitva álló törvényes határidőt elmulasztotta. Ez a mulasztás önmagában a kereset elutasítását vonta maga után, így szükségtelenné vált a felperest és a II-III. rendű alpereseket megillető elővásárlási jogosultság sorrendjének, valamint a felperes teljesítőképességének a vizsgálata.

A felperes által állított egyeztetésre vonatkozó iratok csatolását is szükségtelenné találta, mivel a felperes előadása arra utalt: október 21-én már nyilvánvalóvá vált számára az egyeztetés eredménytelensége, ezért fordult a földhivatalhoz. A földhivatali kérelem benyújtásának az időpontjához viszonyítva a keresetlevél előterjesztése az elévülés nyugvása esetére megszabott három hónapos határidőn kívül történt, így a felperes követelése mindenképpen elenyészett [Ptk. 6:24. § (2) bekezdés].

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte a perköltségek viselésére; az I-III. rendű alpereseket megillető ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a tényleges ügyvédi tevékenységre figyelemmel, mérlegeléssel állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes, valamint az I. és a III. rendű alperesek jelentettek be fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és keresete maradéktalan teljesítését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett az elkészttség megítélésében. Rámutatott: a termőföld adásvételére vonatkozó speciális jogszabályok nem tartalmazzák az elővásárlási jog megsértéséből eredő igényérvényesítésre vonatkozó rendelkezéseket, ezért arra a Ptk. szabályai az irányadóak. Nem lehet kétséges, hogy a Ptk. 6:223. § (2) bekezdésében meghatározott 30 napos határidőt betartotta, hiszen a speciális jogszabályokban megállapított határidőben benyújtotta a kifüggesztett szerződésekhez kapcsolódóan az elfogadó nyilatkozatot, ilyen módon gyakorolva elővásárlási jogát. Adott esetben nem volt szükség szakhatósági eljárásra, ettől függetlenül a töle elvárható módon járt el elővásárlási joga gyakorlása érdekében, hiszen a jogszabályok által előírt határidőben a törvényi rendelkezéseknek mindenben megfelelő tartalmú elfogadó nyilatkozatot tett; írásban jelezte az I. rendű alperesnek, hogy magát tartja az elővásárlási verseny győztesének. Az I. rendű alpereshez intézett bejelentése eredménytelenségét követően a földhivatalnak is bejelentette, hogy vitatja a II-III. rendű alperesek elővásárlási jogát; a földhivatal határozatának az átvétele után azonnal benyújtotta keresetlevelét a bírósághoz, melyben a jogvita elbírálását kérte. Az ingatlan-nyilvántartási törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) Fvm. rendelet 75. § (1) bekezdése értelmében az I. rendű alperes be sem küldhette volna a földhivatalhoz a bejegyzési kérelmet, hiszen elővásárlásra jogosultként nem adott olyan nyilatkozatot, hogy hozzájárul a II-III. rendű alperesek tulajdonjogának a bejegyzéséhez. Ilyen tartalmú nyilatkozat hiányában a földhivatal nem jegyezhette volna be a vevők tulajdonjogát. Megerősítette, hogy az I. rendű alperessel folytatott

vitája eredménytelensége folytán fordult a földhivatalhoz, és alappal számíthatott arra, hogy a földhivatal elutasítja a bejegyzési kérelmet. Eljárását ezért a Ptk. elővásárlásra vonatkozó szabályai nem teszik elkésetté, hiszen okkal számított a földhivatal törvénykövető eljárására. Mindemellett fenntartotta, hogy az őt megillető elővásárlási jog megelőzi a II-III. rendű alperesek elővásárlási jogát így az I. rendű alperesnek vele kellett volna adásvételi szerződést kötnie.

Az I. és a III. rendű alperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének a részbeni megváltoztatását, és a részükre fizetendő perköltség felemelését kérték személyenként 2.000.000 forint plusz áfa összegre. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Hangsúlyozták, hogy az elsőfokú eljárásban megtartott négy tárgyalásból három tárgyaláson részt vettek, így indokolatlan a perköltség ilyen nagymérvű mérséklése.

Az I. és a III. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult. Előadták: a felperesnek a földhivatalnál végzett cselekményei nem minősülnek igényérvényesítésnek, mivel a törvényben meghatározott igényérvényesítés a szerződő felekkel szembeni bírói úton történő igényérvényesítést jelenti.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírálta [régi Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan, az I. és III. rendű alperesek fellebbezése részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró tényállást hiánytalanul felderítette, arra alapított érdemi döntésével - a per főtárgya tekintetében - a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, lényegét tekintve az ahhoz fűzött jogi indokolást is osztotta, amit azonban a fellebbezésre figyelemmel a következők szerint pontosított.

Az elsőfokú bíróság arra alapította a keresetet elutasító ítéletét, hogy a felperes elmulasztotta az elővásárlási joga megsértéséből eredő igényérvényesítésre megszabott harminc napos határidőt, ezért nem tartotta szükségesnek annak vizsgálatát, hogy a felperes megalapozottan hivatkozott-e elővásárlási joga megsértésére. Az érdemi döntés e releváns indokára figyelemmel a Fővárosi Ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett-e az igényérvényesítés elkésettiségére, hiszen ebben az esetben nem kerülhet sor a felperes által megjelölt jogsértések megalapozottságának a vizsgálatára.

A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy nyilvánvalóan nem késett el az elővásárlási jogából eredő igények gyakorlásával, hiszen az I-II., valamint az I. és a III. rendű alperesek által kötött szerződések kifüggesztésétől számított harminc napon belül benyújtotta elfogadó jognyilatkozatát. Ez az érvelés összemosza az elővásárlási jog, valamint az elővásárlási jog megsértéséből eredő igények érvényesítésére nyitva álló határidőt. A perben ugyanis nem volt vitás, hogy a felperes a Földforgalmi tv. 21. § (3) bekezdésében meghatározott hatvan - és nem harminc - napos határidőt betartotta, hiszen az adásvételi szerződések kifüggesztésének az időtartama alatt nyújtotta be az eljárásra illetékes jegyzőhöz az elővásárlási joga gyakorlásáról szóló jognyilatkozatát. Az I-III. rendű alperesek az elővásárlási jog megsértéséből eredő igények érvényesítésére nyitva álló határidő megsértésére hivatkoztak a védekezésükben; ennek határidejét nem a Földforgalmi tv., hanem a Ptk.-nak az elővásárlási jog megszegésével kötött szerződésre vonatkozó szabályai állapítják meg. A Ptk. 6:223. § (1) bekezdése szerint az elővásárlási jog

megszegésének az a következménye, hogy az így megkötött szerződés az elővásárlási jog jogosultjával szemben hatálytalan. A Ptk. 6:223. § (2) bekezdése egyértelműen megszabja a hatálytalanságból eredő igények érvényesítésére nyitva álló határidőt; e törvényi rendelkezés szerint ezeket az igényeket a jogosult a szerződéskötésről való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül érvényesítheti. A felperes saját tényelődása önmagában cáfolta ennek a határidőnek a betartását, amely szerint 2016. október 4-én átvette az I. rendű alperes értesítését arról, hogy nem sikerült megelőznie a II-III. rendű alperesek elővásárlási jogát. Ebből az értesítésből a felperes előtt nyilvánvalóvá vált, hogy az I. rendű alperes nem köt vele szerződést, és egyúttal azt is fel kellett ismernie: ezzel az I. rendű alperes - álláspontja szerint - megsértette az elővásárlási jogát. Erre figyelemmel az elővásárlási jog megsértéséből eredő igényérvényesítésre nyitva álló határidőt - mindkét ingatlan tekintetében - 2016. október 4-étől kell számítani. Ez a határidő nem vitásan eredménytelenül telt el, hiszen a felperes több hónap elteltével nyújtotta be keresetlevelét az elsőfokú bírósághoz.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá: a felperes ugyan az igényérvényesítésre nyitva álló harminc napos határidőn belül nyújtotta be a földhivatalhoz a 2016. október 21-ei kérelmét, ez a kérelem azonban nem minősül igényérvényesítésnek, a szerződés hatálytalanságából eredő igényeket ugyanis a szerződést kötő felekkel szemben kell érvényesíteni. Ennélfogva a jogvita elbírálása szempontjából közömbös, hogy a felperes számíthatott-e vagy sem a földhivatalhoz intézett kérelme teljesítésére.

Ettől függetlenül a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi: a felperes maga sem vitatta, hogy a II. rendű alperes tulajdonjogának a bejegyzéséről szóló földhivatali határozatot 2016. november 10-én átvette, így a II. rendű alperesnek eladott ingatlan tekintetében az általa előadottak sem cáfolják a határidő mulasztást.

Az elsőfokú bíróság nem osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy az október 4-ei értesítés kézhezvételét követően az I. rendű alperessel folytatott „egyeztetés” az elévülés nyugvását idézte volna elő [Ptk. 6:24. § (1) bekezdés]. Arra is helyesen mutatott rá, hogy még az elévülés jellegű igényérvényesítési határidő nyugvása esetén sem lehet a harmincnapos határidő betartására következtetni, mivel az elévülés nyugvása legfeljebb október 21-éig tarthatott. Ekkor - a földhivatalhoz intézett levél tartalmából kitűnően - a felperes már tisztában volt azzal, hogy az I. rendű alperes figyelmen kívül hagyta elővásárlási jogát, hiszen az általa hatálytalannak tekintett szerződések következményeinek az elhárítása érdekében kérte a II-III. rendű alperesek bejegyzési kérelmének az elutasítását. Ehhez az időponthoz viszonyítva a felperes az elévülés nyugvása esetére megszabott törvényi határidőt is elmulasztotta, hiszen a keresetlevelet több mint három hónap elteltével nyújtotta be a bírósághoz [Ptk. 6:24. § (2) bekezdés].

A kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla a per főtárgya tekintetében egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével, de az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit nem minden tekintetben osztotta. Az ítéletnek ezt a részét az I. és a III. rendű alperesek fellebbezése támadta, így a Fővárosi Ítéltáblának arról kellett határoznia, hogy a bíróság eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 6. §-a alapján mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíj arányban áll-e a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A Fővárosi Ítéltábla előjáróban rámutat: az I. és a III. rendű alperesekkel szemben érvényesített keresetnek az együttes pertárgyértékéhez igazodóan kiszabható ügyvédi munkadíj az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint - áfa nélkül - összesen 2.148.000 forint. Ez az összeg jóval alatta marad az I. és a III. rendű alperesek által a fellebbezésükben igényelt, összesen 4.000.000 forintnak, vagyis fellebbezésük mintegy 50%-ban eleve eredménytelennek mutatkozott.

Az I. és a III. rendű alperesek jogi képviseletét ellátó ügyvéd nem nyújtott be tevékenységkimutatást, így tárgyalási részvételének és a benyújtott előkészítő iratok megszerkesztésének az időigényessége alapján állapítható meg a tevékenységével arányban álló ügyvédi munkadíj. Az I. és a III. rendű alperesek ügyvédjének a tárgyalásokon való részvétellel, mintegy 2 óra 15 perces elfoglaltsága merült fel. Az I. és a III. rendű alperesek védekezése megegyezett, amit ügyvédjük közösen benyújtott előkészítő iratukban fejtett ki, az érdemi ellenkérelem benyújtásán kívül további beadványt nem terjesztett elő. Az előzőekben megjelölt ügyvédi tevékenység munka- és időigényessége nem indokolja pertárgy értékéhez igazodóan kiszabható legmagasabb ügyvédi munkadíj meghatározását, annak mérséklése azonban az elsőfokú bíróság részéről túlzó volt. Ennek az aránytalanságnak a kiküszöbölése végett a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes ügyvédi költségeit 400.000 forintra, míg a III. rendű alperes ügyvédi költségeit 300.000 forintra emelte fel, amely összegekhez hozzáadódik az áfa. Az eltérő összegű ügyvédi munkadíj megállapítása során figyelembe vette, hogy az I. rendű alperessel szemben érvényesített kereset értéke jóval meghaladja a III. rendű alperessel szemben érvényesített kereset értékét.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta: az I. és a III. rendű alpereseket megillető perköltség összegét - a rendelkező részben foglaltak szerint - felemelte, míg egyebekben - a per főtárgya tekintetében - helybenhagyta azt.

A felperes fellebbezésének a magasabb értékére figyelemmel a fellebbezés tekintetében a felperes pervesztessége jóval nagyobb arányú, mint az I-III. rendű alperesek pervesztessége, ezért a régi Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megtéríteni az I. és a III. rendű alpereseknek a pernyertességgel arányos fellebbezési eljárási költségét. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és az (5), (6) bekezdései alapján a tényleges ügyvédi tevékenységre figyelemmel mérlegeléssel állapította meg, amelyhez a 4/A. § (1) bekezdése szerint hozzáadódik az áfa.

Az Itv. 74. § (3) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdései szerint az I. és a III. rendű alperesek által le nem rótt fellebbezési eljárási illetéknek a pervesztességével arányos részét ugyancsak a felperesnek kell megfizetnie. Ezt meghaladóan a személyes illetékmentességben részesülő I. rendű alperes által le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 56. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli. A III. rendű alperes fellebbezése eredménytelenségének az arányában köteles megfizetni a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam javára [Itv. 74. § (3) bekezdése értelmében irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, 15. § (1), (3) bekezdései].

Budapest, 2018. szeptember 7.

. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró